

dog at den, naar særlige Forhold maatte gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skønsomt.

Man har derhos som foran anført fundet Anledning til positivt at fastslaa, hvad der skal forstaaes ved Begrebet Aktieudbytte, hvorhos man i Paragraffen har optaget den i Lov Nr. 712 af 22. December 1920 § 1 d fastslaaede midlertidige Regel om Beskatning af Friaktier.

Endelig har man i Paragraffens næstsidste Stykke optaget en Bestemmelse om, at Forsikringselskaber, der allerede efter den nugældende Lov ikke er indkomstskattepligtige af Henlæggelser til Dækning af de overfor de forsikrede indgaaede Forpligtelser (Præmiereserve og Skadesreserve), ej heller skal svare Indkomstskat af Henlæggelser til Bonusfond.

Til § 5.

Efter § 5 a i den gældende Lov henregnes — bortset fra Handels- og Næringsvirksomhed — Fortjeneste ved Salg af den skattepligtiges Ejendele kun til den skattepligtige Indkomst, naar Salget har fundet Sted i Spekulationsojemed.

Anvendelsen af denne Regel har givet Anledning til betydelige Vanskeligheder navnlig i alle Tilfælde, hvor de ydre Forhold ikke giver nogen sikker Støtte for Afgørelsen af, om Spekulationshensigt har foreligget eller ikke. Til Undgaaelse heraf har man anset det for hensigtsmæssigt, at der, i Lighed med hvad Tilfældet er i andre Staters Lovgivning, saaledes baade den norske og den svenske, blev givet en positiv Regel om, naar Spekulationshensigt maa antages at have foreligget, dog saaledes at denne Regel begrænses til Køb og Salg af fast Ejendom samt Aktier og andre lignende offentlige Værdipapirer.

Man har derhos anset det for rettest at begrænse Regelen til kun at finde Anvendelse i Tilfælde, hvor Købet er sket efter 1. Januar 1922.

Efter den gældende Lov medregnes Gaver til den skattepligtige Indkomst. Dette vil ofte virke urimelig hårdt, ikke mindst da Gaver herved bliver undergivne ogsaa kommunal Skattepligt, og hvis det drejer sig om Overdragelse af større Værdier, der efter Formaalet med Overdragelsen er bestemt til at bevares for Modtageren, saaledes Medgift eller Brudeudstyr, kunde det maaske ogsaa bestrides, at saadan Gaveoverdragelse rettelig kan sidestilles med den »Indkomst«, som Loven iøvrigt beskatter. Man har derfor anset det for rettest at undergive Gaver mellem Ægtefæl-

ler og Nærbeslægtede en særlig Afgift og ment, at denne passende kunde ansættes efter de for Arveafgift gældende Regler. Særligt Forslag desangaaende er stillet i Forbindelse med Revisionen af Arveafgiftsloven af 27. Maj 1908, saaledes at nævnte særlige Afgiftspligt omfatter alle Gaver mellem samlevende Ægtefæller, til Yderens Afkom eller Adoptivbørn, samt endelig til hans Forældre og Bedsteførelde, medens saadanne Gaver da til Gengæld fritages for at beskattes som Indkomst. For Gaver mellem andre har man derimod ikke ment, at der var tilstrækkelig Grund til at fravige de gældende Regler, og saadanne vedbliver derfor at være undergivne Skattepligt som Indkomst, jfr. § 4 c.

Med Hensyn til den gældende Regel i § 5 d om Fritagelse for Dagpenge og Rejsegodtgørelse er der i sin Tid givet denne en særlig Anvendelse paa den Medlemmer af Rigsdagen tilkommende Godtgørelse, saaledes at Fritagelsen alene omfattede Halvdelen af de Medlemmerne i deres nævnte Egenskab udbetalte Beløb. Under Hensyn til at nævnte Godtgørelse ikke længere har Karakter af Dagpenge, men i Henhold til Lov Nr. 255 af 8. Juni 1920 § 12 udredes med et fast Beløb aarlig, har man anset det for rettest, at nævnte Ordning angaaende Beløbets delvise Skattefritagelse lovhjemles.

Til § 6.

I Loven af 8. Juni 1912 har man strengt gennemført det Standpunkt, at ingen Del af de Beløb, der af den skattepligtige anvendes med Henblik paa egen eller Families fremtidige Forsørgelse, kan fradrages i den skattepligtige Indkomst.

Af Hensyn til det ønskelige i at lette Adgangen til gennem Forsikring at betrygge Fremtiden, har man imidlertid anset det for rimeligt, om der, i Lighed med hvad Tilfældet er i flere udenlandske Lovgivninger, gives Adgang til i et vist Omfang at fradrage de aarlige Forsikringspræmier som en Slags Driftsudgifter ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst.

I Overensstemmelse hermed har man i § 6 c foreslaaet, at Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring kan fradrages ved Indkomstopgørelsen, dog ikke udover et Beløb af indtil ialt 400 Kr. aarlig.

Forudsætningen er, at det drejer sig om Forsikringer til Fordel for den paagæl-